

[Niels Helveg Petersen]

dene på det handelsmæssige og det økonomiske område, og der er intet som helst i traktaterne, som de eksisterer nu, der forhindrer EF-landene i at gøre fremskridt i det praktiske samarbejde. Det, der forhindrer praktiske fremskridt, er reelle, økonomiske og politiske interesse modsætninger. Lad mig nævne striden med Storbritannien om Storbritanniens budgetbidrag. Der er intet i denne strid, der ville blive lettere og anderledes, hvis man tog skridt til at omforme EFs organer. Det er simpelt hen ikke det, der er problemet. Problemet er økonomiske og politiske modsætningsforhold og ikke traktatmæssige modsætningsforhold.

Det radikale venstre lægger megen vægt på, at EF forbliver et samarbejde, der er åbent over for andre lande. Vi ønsker, at Spanien og Portugal, der som demokratiske stater er ganske unge, når de ansøger om medlemskab og ønsker medlemskab, skal have mulighed for at få medlemskab. Vi ved, at Spanien og Portugal ønsker medlemskab først og fremmest af politiske grunde – ikke først og fremmest af økonomiske grunde. De ønsker det, fordi de ser medlemskab af EF som en betryggelse for deres nye demokrati. Det skal EF stå åben over for, og det er hovedbegrundelsen for, at radikale repræsentanter i folketingets markedsudvalg på trods af en vedtagelse om momsloft på 1 pct. støttede, at man kunne gå op på 1,4 for at give Spanien og Portugal mulighed for at blive medlemmer. Samtidig blev beslutningen om hævelse af momsloftet jo truffet sideløbende med, at der blev besluttet og gennemført betydelige besparelser inden for landbrugspolitikken.

Jeg vil også gerne fastslå under denne debat som en kærkommen lejlighed, at jeg anser det markedspolitiske for at være et af de bedste resultater i den forløbne samling, at det lykkedes for regeringen og det grønlandske landsstyre i fællesskab at få et godt forhandlingsresultat med EF i forbindelse med Grønlands beslutning om udtræden. Dermed er også denne sag om, at Grønland skulle have anstændige og ordentlige vilkår, hvis de besluttede sig for at træde ud, løst på en tilfredsstillende måde, og derfor behøver vi ikke ved denne markedsdebat, som vi jo har måttet gøre det så mange andre gange, at diskutere de problemer, der knytter sig til de grønlandske vilkår inden for EF. Denne sag

er herefter løftet ud af EF-debatten, og jeg synes på en måde, som Danmark kan være bekendt, og som Grønland kan være tjent med.

Det radikale venstre indtager i det hele over for EF-samarbejdet en kritisk og en realistisk holdning. Vi er enige i det dagsordensforslag, som er fremsat, som på den ene side fastslår det for os væsentlige om vetorettens bevarelse og kompetencefordelingen mellem EFs organer, og som på den anden side derefter opregner vigtige områder for samarbejdets udvikling. Vi synes, det er af stor betydning, at samarbejdet mellem EF-landene kan udvikle sig, men det skal udvikle sig på det grundlag, befolkningen tog stilling til ved folkeafstemningen i 1972; det er for det radikale venstre noget helt fundamentalt i synet på EF-samarbejdet.

Med udgangspunkt i det er det en selvfølge, at jeg kan støtte det omdelte dagsordensforslag, som faktisk – og det blev også sagt af hr. Ivar Nørgaard – blev stillet på vegne af socialdemokratiet og det radikale venstre.

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at det er under omtrykning, således at det vil fremgå af det, at det er fremsat af socialdemokratiet og det radikale venstre.

Brusvang (CD):

Hermed skal jeg tillade mig at fremlægge centrum-demokraternes Europa-politiske synspunkter.

Først en tak til udenrigsministeren. Jeg har noteret mig et par sætninger fra ministerens indlæg. »Danmarks velstand hviler på deltagelse i international arbejdsdeling.« Enig! »En frihandelsaftale er slet ikke tilfredsstillende for Danmark. Den omfatter ikke de tekniske handelsforhindringer.« Enig! »Styrkelse af finansieringen ved forhøjelse af momsloftet.« Enig! »EFs fremtidsproblemer er bl.a. yderligere samarbejde på det industrielle, teknologiske, forskningsmæssige og energipolitiske område.« Enig!

Må jeg dernæst vende mig til en analyse af det flertal, der jo heldigvis er i denne sal bag vor EF-politik. Hr. Ivar Nørgaard holdt sig ikke tilbage, da han omtalte de borgerlige partier. Hr. Ivar Nørgaard brugte udtryk som »fodslæbende, negative, reaktionære«, og